

Metamorfoser kan beteckna förvandlingar som är dramatiska eller smygande, planerade eller oförutsedda, önskade eller fruktade. De kan avse människors rörelser mellan platser, situationer och tider, men också mellan känslor, stämningar, krav och förväntningar.

Kongressen blir ett brett forum för presentationer av forskningsresultat, även preliminära sådana. Kongressen blir också en utmärkt arena för att pröva nya idéer, tankar och reflexioner och för att ge och få respons nordiska kolleger emellan.

Uppslutningen förväntas bli stor. Ett 150-tal föreläsningar är inplacerade i 22 sessioner. Det blir således bråda dagar för att hinna med det digra programmet.

Anmälning (och övriga praktiska frågor) fram till 15 april 2006 hos anne.heikkinen.sandberg@adm.su.se (tel. 08-16 47 16). Övrig information kan fås via www.etnologi.su.se/etnologikongress2006, eller från kongresskommittén som består av Gösta Arvastson, Barbro Blehr, Ulla Brück, Lena Gerholm, Lotten Gustafsson Reinius, Mats Hellspång, Birgitta Svensson och Charlotte Hyltén-Cavallius.

Kongressens första dag den 14 juni avrundas med en mottagning i Stockholms

stadshus och evenemanget avslutas lördag den 17 juni med en båttur i Stockholms skärgård.

Välkomna till årets stora begivenhet!

/RJ

*

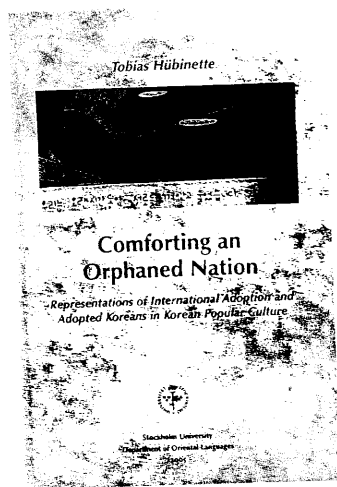
Tobias Hübinette, *Comforting an Orphaned Nation. Representations of International Adoption and Adopted Koreans in Korean Popular Culture*. Department of Oriental Languages, Stockholm University, 2005, 265 s. Diss.

De första utlandsadopterade barnen som hamnade i Sverige kom från Sydkorea, ett Sydkorea sargat av ett förödande inbördeskrig, åtföljt av stora ekonomiska och sociala problem. Landet har för många svenskar kommit att associeras uteslutande med adoptionsfrågan. Ett lite skrämmande faktum som i sig skulle kunna bli föremål för en studie. Emellertid är det den andra sidan av saken som intresserat Tobias Hübinette – nämligen det koreanska perspektivet. I den existerande forskningen har givarländerna sällan fokuserats och Hübinettes avhandling med den mångbottnade titeln *Comforting an Orphaned Nation* är därmed ett mycket viktigt pionjärarbete. En an-

nan aspekt som gör avhandlingen till ett intressant arbete är valet av undersökningsobjekt. Författaren sätter nämligen ett antal slumpvis utvalda koreanska populärkulturella speglingar av adoptionsfrågan under luppen. Ytterligare en insats för forskningen gör Hübinette i valet av teoretiska utgångspunkter. Med avstamp i postkolonial teori – som det visar sig ett relevant och fruktbart val – lyckas han inte bara fördjupa analysen utan också på ett nyskapande sätt utveckla teoribildningen.

Undersökningen sönderfaller i tre delar: den första delen är en slags bakgrunds-teckning, den andra utreder hur adoptionsfrågan behandlas i media och den tredje och sista består av analysen av fyra popsånger och fyra spelfilmer, alla producerade mellan 1991 och 2001. Ett intressant resultat (oberoende om detta är representativt eller inte) är den slående dissonansen mellan nyhetsmedia å ena sidan och populärkulturen å den andra. I det förra berättas om adopterade koreaner som återvänder till Korea för att söka sina rötter och ur det koreanska perspektivet lyckligen hittar hem. I sångerna och filmerna berättas en annan, betydligt mörkare och mer tragisk historia. Samtidigt finns påfallande gemensamma drag.

Föreställningen om en ursprunglig koreansk identitet genomsyrar retorik och troper. Nationens förlorade sö-

ner och döttrar kan räddas – och de kan därmed också rädda nationen: Återföreningen mellan Syd och Nord är ett underliggande mål och en primordial syn på den kor-

eanska diasporan dess credo. Med utgångspunkt hos teoretiker som Nira Yuval-Davis och Floya Anthias visar Hübinette i sin analys – stundtals lysande – hur uppfattningar om kön genomsyrar berättelsen om de bortadopterade; ursprunget ”maternaliserar”.

Sina främsta förtjänster har avhandlingen i operationaliseringen av Homi Bhabhas teori om det tredje rummet (”third space”), den ickeplats som uppstår kring individen som varken hör till majoritet eller minoritet. Detta betyder också – visar Hübinette genom att tillföra performativitetsteori – att denna individ, eller hybrid, ständigt ”görs” eller tilläts

”passera”. Gestaltningen av adoptivkoreanernas å ena sidan strävan efter vithet och västerländska åthävor och å andra sidan deras ständiga locus i en etniskt koreansk kontext, är alla mycket tydliga exempel på denna hybriditet.

Även om Hübinettes avhandling på flera håll är mer argumenterande än vetenskapligt övertygande, så går det inte att komma ifrån att den är ett mycket viktigt bidrag till såväl adoptionsforskning som poststrukturalistisk teoribildning.

Hanna Markusson Winkvist
Fil.dr, verksam vid
historiska institutionen,
Göteborgs universitet